

یک رسم تولد نوزاد

در آستانه نیمه شعبان سالروز ولادت مهدی موعود قرار گرفته ایم، مثل فردا جمعه ای در طلوع فجر سال ۲۵۵ هجری قمری، نوزادی در سامرا ازدودمان عسگری بدنیا میاید و جهان را با تولدش دگرگون میسازد. از همین حال در سفر روحانی به سامرا رفته و در خانه عسگری منتظر بمانیم و در فکر آداب تولد خود را غرق و اندیشه کنیم.

که رسم است معمولا وقتی فرزندی بدنیا میاید او را بدست خویشان آشنایان داده هر کدام به فراخور حال خود کادو و هدیه ای بعنوان چشم روشنی به او میدهند، و طبعاً هر که بیشتر انتظار ولادت آن مولود را داشته هدایای ارزشمندتری میدهد، و هرچه میلاد مولود از اهمیت بیشتری برخوردار باشد میزان هدایا و چشم روشنی ها بالاتر میرود و به اندازه میزان قرابت و محبت با نوزاد و والدین او هدایا تعریف میشوند.

حال قراره این نوزاد فردا جمعه در دستان آغوش ما هم قرار بگیرد، و ما هم چشم روشنی بدهیم چه خواهیم داد؟

آیا امام دوازدهم که بدنیا میاید مثل برادر مهربان من است یا مثل خواهر رئوف؟

و آیا پدر شفیق یا مثل مادر به طفل صغیر است؟

یا دوست همراز و شریک با وفا است؟

آیا مثل عمو و عمه و دایی و خاله و پدر و مادر بزرگ و..... است؟

پس حال لازم است تا روز موعود نوع ارتباط خود با مولود نیمه شعبان را تعریف کنیم و اگر تا بحال در این وادی نبودیم بهترین فرصت است تا با این خانواده جود و کرامت ارتباط حاصل کرده نسبت و سبب خود را با این خانواده را ایجاد کنیم و بعد با احراز این رابطه هدایای خود را آماده کنیم.

آیا میخواهیم هدیه مالی یا قلمی یا قدمی یا زمینی بعنوان چشم روشنی به مولود نیمه شعبان بدهیم و باید در این هدیه سرعت و سبقت داشته باشیم؟

چرا که موظف به مودت به اهل بیت پیامبر (ص) هستیم، که به معنی محبت افزونتر و اظهار آن به انواع گوناگون است و این اجر رسالت هم به نفع ماست و راهی بسوی خداست.

پس تا مولود متولد نشده هدایای خود را آماده کنیم.